

STRESZCZENIE

The LEGO Foundation

LEGO Fonden
Højmarksvej 8 DK-7190
Billund

CVR. nr.: 12458339
ISBN: 978-87-94053-02-0

LEGO and DUPLO are trademarks of the LEGO Group. ©2022 The LEGO Group
www.LearningThroughPlay.com

Nauka przez zabawę & Radosne rodzicielstwo

Charlotte Anne Wright, Kathy Hirsh-Pasek & Bo Stjerne Thomsen
2022

Zawartość

Wstęp - 3

Spektrum zabawy - 5

Wolna zabawa - 7

Zabawa nadzorowana - 7

Gry - 8

Bezpośrednie instrukcje - 8

Pięć cech charakterystycznych nauki przez zabawę - 9

Piętnaście sposobów na wprowadzenia cech w życie - 11

Aktywne zaangażowanie - 13

Nadawanie znaczenia - 15

Interakcje społeczne - 17

Interaktywność - 19

Radość - 21

Refleksje - 3

Referencje - 25

To jest podsumowanie pełnego raportu na temat radosnego rodzicielstwa i uczenia się przez zabawę. Przeczytaj pełny raport, aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat tego, w jaki sposób rodzice angażują swoje dziecko w naukę przez zabawę oraz w jaki sposób programy LEGO mogą umożliwić rodzicom wprowadzanie radości i nauki w codzienne interakcje z dzieckiem

Wstęp

Rodzice są najważniejszymi ludźmi w życiu dziecka

W wyścigu o to, by dziecko odniosło sukces w XXI wieku, rodzicom często brakuje kluczowego elementu, który sprawia, że rodzicielstwo jest tak niezwykle – radości.

Nadszedł czas, aby wnieść radość do rodzicielstwa, dla dobra zarówno rodziców, jak i dzieci.

Ten raport dotyczy najnowszych i najlepszych badań na temat radości rodzicielskiej. Zachęca do drobnych zmian w codzienności i interakcjach, które wzbogacają doświadczenie bycia rodzicem, jednocześnie pomagając każdemu dziecku w rozwinięciu swojego potencjału.

Zabiegane dzieci, zabiegani rodzice

Rodziców często paraliżuje wyczerpująca lista zadań i aktywności, które ich zdaniem muszą wykonać, jeśli chcą, aby ich dziecko odniosło sukces. To często jest powodem syndromu „śpieszącego się dziecka”: dzieci, które są nieustannie zajęte dążeniem do osiągnięcia wyznaczonych celów, ale mają mało czasu, aby doświadczyć radości dzieciństwa. Za każdym „śpieszącym się dzieckiem” kryje się śpieszący się rodzic, desperacko starający się zapewnić mu jak najlepsze miejsce w wyścigu do sukcesu. Pandemia COVID-19 tylko wzmocniła te trendy. Rodzice czuli się bardziej odizolowani. Nauka odbywała się na odległość, a rodzice stali się formalnymi nauczycielami niezbędnymi do nadzorowania edukacji swoich dzieci i pilnowania, czy nie powstają zaległości. Dzisiaj wkraczamy w erę post-COVIDową, a rodzice są często bardziej zestresowani i przytłoczeni obowiązkami edukacyjnymi.

* Definiujemy rodzica jako tego członka rodziny lub opiekuna, który odgrywa główną rolę w opiece nad dzieckiem.

Inspirujące, bardziej radosne rodzicielstwo

Aktualne badania sugerują, że zarówno rodzice, jak i dzieci czerpią korzyści z czegoś, co z pozoru może wydawać się przyziemne – z zabawy. Rodzice mogą wzbogacać i wypełniać codzienne chwile w sposób, który wspiera świadome uczenie się, a zarazem sprzyja radosnemu rodzicielstwu. Dzięki zabawie dzieci są szczęśliwe, zaangażowane w interakcje społeczne i coraz inteligentniejsze i chętne do poznawania świata. To podejście nie wymaga angażowania się w wiele zorganizowanych zajęć dodatkowych.

Spektrum Zabawy

Zabawa jest historycznie trudna do zdefiniowania.

Wyobraźmy sobie pewne spektrum odzwierciedlające różne stopnie zaangażowania dziecka i dorosłego w doświadczenie zabawy, w tym jej wybór, strukturę oraz obecność celu edukacyjnego.

Zabawa nadzorowana

Rodzice wybierają zajęcia. Planują otoczenie oraz udzielają swojemu dziecku delikatnego wsparcia. Jednak to dziecko prowadzi zabawę. Badania pokazują, że zabawa nadzorowana jest najlepszym sposobem na osiągnięcie celu edukacyjnego.

Przykład: Rodzic pyta, czy dziecko może zbudować wysoką wieżę. Dziecko używa klocków, aby sprostać wyzwaniu, a kiedy skończy się klocki, rodzic zadaje pytanie: „Czy możesz wymyślić jakiś sposób, aby twoja wieża była wyższa?”

Zabawa swobodna

Dzieci mają czas i przestrzeń, aby wybrać sposób, w jaki się bawią. Rozpoczynają i kierują własną zabawą zgodnie z tym, co je interesuje. Rodzice mogą być obecni, aby obserwować i interweniować w razie potrzeby ze względów bezpieczeństwa, ale nie zawsze jest to konieczne, zwłaszcza w przypadku starszych dzieci.

Przykład: Dzieci wyruszają na własną „przygodę”, aby znaleźć skarb w parku lub budują fort z poduszek w swojej sypialni.

Gry

Gry obejmują gry ruchowe, planszowe i karciane, a także gry komputerowe. Twórca gry zaprojektował już jej funkcje, ale dzieci mogą bawić się grając w nią na wiele sposobów i przejmować kontrolę nad nią.

Przykład: Berek to gra ruchowa, która ma ustalone zasady, ale w ramach zasad istnieją elementy wyboru i kreatywności. Na przykład dzieci negocjują, opracują własne unikalne zasady. Gracz może liczyć na palcach, gdy decyduje się o kolejności i przydziela role w grze. Dzieci mogą opracować strategię, takie jak nagle zmiana kierunku lub chowanie się za drzewem.

Bezpośrednie instrukcje

To sytuacja, w której dorośli mówi dziecku, co ma robić lub jak rozwiązać problem. Nie mieści się w spektrum uczenia się przez zabawę, ponieważ jest to proces w dużej mierze kontrolowany przez dorosłych, chociaż – gdy jest zrozumiały dla dzieci i zawiera konkretne przykłady – może pomóc dzieciom w nauce nowych i złożonych pojęć.

Przykład: Podczas nauki wiązania sznurowadeł dziecko może mieć problem z odkryciem właściwej techniki poprzez zabawę i eksperymentowanie. Jeśli rodzic daje przykład, jak to zrobić, dziecko może odnieść pożytek z tej bezpośredniej instrukcji.

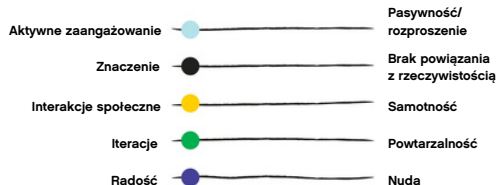
Pięć Cech Nauki Przez Zabawę

Nauka o rozwoju pokazuje, że zabawa jest aktywnie angażująca, znacząca, społecznie interaktywna, powtarzalna i radosna... to właśnie cechy, które najlepiej pomagają dzieciom w nauce.

- Aktywnie angażująca (nie pasywna ani rozpraszająca) - angażująca ruchowo i intelektualnie
- Znacząca (nie oderwana od rzeczywistości) - uczenie się w sposób, który ma znaczenie dla życia i kultury dziecka
- Społecznie interaktywna (nie samotna) - uczenie się wspólnie z innymi ludźmi
- Iteracyjna (nie powtarzalna) - kwestionowanie, wypróbowywanie i zmienianie pomysłów, eksperymentowanie i rozwiązywanie problemów
- Radosna (nie nudna) - zabawa połączona z poczuciem spełnienia

(Zosh et al., 2017, 2018)

Piętnaście sposobów na wprowadzenie cech zabawy w życie

Badania sugerują, że piętnaście sposobów może zastosować każdy rodzic, aby wspierać naukę przez zabawę swojego dziecka w jego codziennym życiu.

Poniższe sposoby wspierają rozwój pięciu cech uczenia się przez zabawę.

Aktywne zaangażowanie

1. Wspieraj autonomię dziecka

2. Pomóż dziecku zrobić kolejny krok

3. Stwórz wspierające środowisko

Znaczenie

4. Buduj zainteresowanie dziecka

5. Pozwól dziecku włączać się w codzienne zadania

6. Oparaj się na istniejącej wiedzy

Interakcje społeczne

7. Bądź partnerem do współpracy

8. Angażuj się w różnorodną dwukierunkową

9. Wprowadzaj działania wspierające interakcje społeczne

Iteracje

10. Ogranicz niejednoznaczność i niepewność

11. Zachęcaj do wytrwałości

12. Chwal proces

Radość

13. Dziel się pozytywnymi emocjami

14. Znajdź entuzjazm

15. Dziel się zainteresowaniami i sposobami spędzania wolnego czasu

Aktywne zaangażowanie

Dzieci uczą się lepiej, gdy są zanurzone w procesie uczenia się, zamiast występować w roli pojemników na informacje.

1. Wspieraj autonomię dziecka

Wspieraj swoje dziecko, pozwalając mu wybrać aktywność i dzięki temu poszukiwać i odkrywać to, co najbardziej je zainteresuje. Badania pokazują, że może to również zmniejszyć stres rodziców.

Wskazówka: podążaj za tempem dziecka, gdy jest ono zaangażowane w zadanie. Jeśli utknie, zadaj pytanie otwarte (na przykład: „Czego jeszcze możesz spróbować?”), aby zachęcić dziecko do samodzielnego znalezienia rozwiązania, zamiast pokazywać im, co mają robić.

Wyobraź sobie dziecko, które buduje rampę, aby jego samochodzik jechał szybciej. Jego ojciec siedzi w pobliżu i składa pranie. Kiedy dziecko napotka trudność i woła tatę o pomoc, tata zadaje mu pytania, które pobudzają jego myślenie (np. „Czego próbowałeś do tej pory? Czy to zadziałało? Dlaczego nie?”). Po krótkiej dyskusji chłopiec wraca do samodzielnej pracy na swojej rampie.

A teraz wyobraź sobie, co by było, gdyby ojciec chłopca wkroczył do akcji, zanim jego syn poprosił o pomoc i poinstruował go, aby ułożył więcej klocków na wieży rampy, aby zwiększyć nachylenie rampy. W pierwszym scenariuszu ojciec wspiera autonomię syna, pozwalając synowi zachować kontrolę nad czynnością (nawet gdy syn prosi o pomoc), podczas gdy w drugim scenariuszu odbiera synowi autonomię kontrolując doświadczenie.

2. Pomóż dziecku zrobić kolejny krok

Twoje dziecko może potrzebować niewielkiej pomocy podczas nauki nowej umiejętności lub pojęcia. Możesz pomóc mu zbudować pomost między tym, co już wie, a nową wiedzą. Jeśli je obserwujesz, a następnie ustawiasz poprzeczkę następnego wyzwania tak, aby była nieco wyższa niż to, co Twoje dziecko już potrafi zrobić. Zapewnisz wsparcie w razie potrzeby. Podczas takiej zabawy, dziecko będzie zaangażowane i zmotywowane, żeby osiągnąć cel, a jednocześnie łatwo nauczy się nowych umiejętności.

Wskazówka: Wspieraj swoje dziecko, zadając mu pytania (np. „Co się stało, gdy próbowałeś _____?”), myśląc na głos (np. „Hmm, cóż, już wiemy _____, więc możemy spróbować _____”) lub zwrócenie uwagi dziecka na pewne cechy wykonywanego zadania (np. „Zauważ _____: Jak to porównać do _____?”). Ten rodzaj wsparcia można również uzyskać poprzez otoczenie, przedstawiając dziecku coraz trudniejsze zadania, gdy już opanują one łatwiejsze.

3. Stwórz wspierające środowisko

Dzieci nie różnią się od dorosłych. Potrzebują odpowiedniego środowiska do nauki. Przygotuj otoczenie, aby było dopasowane do oczekiwanych celów edukacyjnych. Zapewnij dostęp do zabawek i materiałów, aby inspirować kreatywność i zaangażowanie.

Wskazówka: tak jak szef kuchni przygotowuje produkty przed gotowaniem, tak przygotuj pokój lub przestrzeń dla dziecka, zanim zacznie się bawić. Przedkładaj jakość nad ilość, zastanów się, jakie przedmioty przydadzą się dziecku. Dostęp do zabawek i materiałów, które są wszechstronne (co oznacza, że Twoje dziecko może z nich korzystać na różne sposoby), ma większe znaczenie niż liczba zabawek, do których ma dostęp.

Znaczenie

Uczenie się musi być czymś więcej niż tylko zapamiętywaniem informacji. Jeśli wiedza jest to znacząca dla dziecka i ma dodatkowy cel, dzieci łatwo przyswajają to, czego się uczą.

4. Buduj zainteresowanie dziecka

Oprzyj naukę przez zabawę na tym, co Twoje dzieci uznają za interesujące. Daj swoim dzieciom przestrzeń, czas i materiały potrzebne do rozwijania ich zainteresowań i uważaj, aby nie kłaść nadmiernego nacisku na ustrukturyzowanie formy zainteresowań lub działania konkurencyjne.

Wskazówka: wspieraj rozwój zainteresowań dziecka, dostarczając odpowiednie materiały, zachęcając do brania udziału w projektach i wydarzeniach wirtualnych i organizowanych w Waszej okolicy, a związanych tematem jego hobby. Pomóż dziecku znaleźć powiązania między różnego rodzaju doświadczeniami.

Wyobraź sobie tatę i jego 4-letnią córkę, którzy pieką ciasteczka według rodzinnego przepisu. W tym pozornie prostym zadaniu jego córka może się wiele nauczyć! Tata pomaga córce opanować koncepcję druku, demonstrując, jak czyta przepis od lewej do prawej, aby dowiedzieć się, jakich składników potrzebuje. Wspiera jej niezależność i pewność siebie, kiedy zaprasza ją do spróbowania różnych rodzajów czekolady i wybrania tych, których chciałaby użyć.

Następnie wspiera ją w rozwijaniu kompetencji matematycznych, kiedy waży składniki i liczy kawałki czekolady, które wrzucają do miski. Rozwijają umiejętności rozumienia zależności, ucząc się, jak postępować zgodnie z krokami złożonej sekwencji i kontrolować chęć włożenia „jeszcze jednej miarki” kawałków czekolady do miski! Przez całe doświadczenie uczy się, jak może przyczynić się do szczególnej tradycji rodzinnej.

5. Pozwól dziecku włączyć się w codzienne zadania

Samodzielne wykonywanie prac domowych jest często szybsze i łatwiejsze. Jednak angażowanie dziecka w codzienne zadania pomaga im zdobyć umiejętności, które mają znaczenie w Twoim domu i zrozumieć potrzeby rodziny, w zabawny i celowy sposób

Wskazówka: Zaangażuj dziecko w rutynowe czynności, takie jak gotowanie, sprzątanie, zakupy i wynoszenie śmieci. Nie śpiesz się i opowiedz o tym co i dlaczego robisz oraz poproś dziecko, aby pomogło ci w sposób, który odpowiada jego możliwościom, daje wybór i buduje poczucie celu.

Korzystaj z istniejącej wiedzy i porównuj wcześniejsze doświadczenia dziecka z nowymi, aby pomóc mu w nauce. Jeśli dzieci widzą powiązania między nowymi doświadczeniami a tym, co już wiedzą, jest bardziej prawdopodobne, że zrozumieją i zapamiętają nową wiedzę.

Wskazówka: Pomóż dziecku znaleźć powiązania między tym, co już wie, a nową wiedzą, zadając pytania, które pomogą mu samodzielnie zrozumieć te powiązania (na przykład „Co ci to przypomina?”), modelując tworzenie tych powiązań (na przykład: „To przypomina mi, kiedy...”) i używając porównań między tym, co już rozumiemy, a nowymi informacjami (na przykład: „To bardzo przypomina _____, ponieważ_____”).

6. Oparaj się na istniejącej wiedzy

Interakcje społeczne

Zarówno dzieci, jak i dorośli lepiej przetwarzają informacje, gdy uczą się ich poprzez interakcje społeczne. Wspólna nauka poprawia zrozumienie i pomaga rozwijać umiejętności, takie jak komunikacja, współpraca i krytyczne myślenie.

Rozmowy z dziećmi i wspólne zajęcia pomagają budować pozytywne interakcje społeczne, które są kluczem do nauki przez zabawę.*

7. Bądź partnerem do współpracy

Współpracuj z dzieckiem, podczas wyznaczania celów i szukania rozwiązań. Sugeruj pomysły i sprawy do przemyślenia, zamiast mówić im, co mają robić. Kiedy rodzice współpracują ze swoim dzieckiem, wspierają je w byciu ciekawym, kreatywnym odkrywca.

Wskazówka: Aby zachęcić do nauki bez udzielania bezpośrednich odpowiedzi, używaj podpowiadających zwrotów i pytań zaczynających się od „Zastanawiam się...”, „A co jeśli...?”, „Co myślisz o...?”, „Kiedy _____ się wydarzyło, skłoniło mnie to do myślenia o_____”.

8. Angażuj się w rozmowę dwukierunkową

Dzieci uczą się o wiele więcej, jeśli z nimi rozmawiasz, a nie mówisz do nich. Pytania otwarte, które opierają się na własnych pomysłach dziecka, a nie te, które tylko sprawdzają jego wiedzę, z większym prawdopodobieństwem przyniosą korzyści.

Wskazówka: rozmawiaj z dzieckiem. Zadawaj pytania, które wywołują sensowną rozmowę z dłuższą wypowiedzią, zamiast prostych pytań typu „tak” lub „nie”.

* Uwaga: Piętnaście sposobów dotyczy tego, jak rodzice mogą wspierać pięć cech uczenia się przez zabawę we własnych interakcjach z dzieckiem, więc nie odnosi się do tego, w jaki sposób rodzice mogą pielęgnować interakcje społeczne między swoim dzieckiem a innymi dziećmi. Radosne rodzicielstwo nie zawsze musi oznaczać, że to ty bawisz się ze swoim dzieckiem. Jako rodzic możesz również wspierać naukę poprzez zabawę, tworząc przestrzeń i możliwości dla swojego dziecka do interakcji z zabawą z innymi dziećmi.

Wyobraź sobie matkę i córkę idące do sklepu przez park. Córka ostatnio uczyła się o cieniach w szkole. Kiedy idą, mama pobudza ciekawość córki, poruszając swoim ciałem na różne sposoby, aby eksperymentować ze swoim cieniem. Pyta córkę, co zauważyła. Potem, zamiast wskazywać córce inne cienie, mówi: „Możemy dziś zobaczyć oba nasze cienie!

Hmm... Zastanawiam się, co jeszcze ma cień” i angażują się w ożywioną dyskusję, „polując” na inne cienie i porównując je (np. „Dlaczego cień tego drzewa jest większy niż cień drugiego drzewa?”), podczas spaceru. W następnym tygodniu znów idą przez park, ale w pochmurny dzień. „Gdzie podziały się nasze cienie?”. Te otwarte pytania są wstępem do angażującej rozmowy dwustronnej.

9. Wprowadzaj działania wspierające interakcje społeczne

Elementy zabawy takie jak klocki, gry i puzzle wspierają pozytywne interakcje społeczne, w tym dwukierunkową rozmowę, jednocześnie dając kontekst, w którym możesz wesprzeć naukę swojego dziecka.

Wskazówka: Tradycyjne zabawki, takie jak klocki, inspirować sensowną rozmowę między rodzicami a dzieckiem bardziej niż zabawki elektroniczne. To nie oznacza, że powinieneś całkowicie unikać zabawek elektronicznych, po prostu pamiętaj, aby znaleźć czas również na tradycyjne zabawki. Uważaj, aby przedmioty nie zmniejszały szans na pozytywną interakcję między Tobą a dzieckiem. Interakcja z reagującą zabawką elektroniczną nie zastępuje pozytywnej interakcji z reagującym człowiekiem.

Iteracje

Młode mózgi są zaprojektowane do odkrywania i rozwijania wiedzy. Oznacza to, że dzieci w naturalny sposób eksperymentują, aby znaleźć rozwiązania: bazują na swojej wiedzy, testują i wypróbowują różne rozwiązania, a gdy zbliżają się do rozwiązania problemu, od razu zadają nowe pytania. Proces ten zarówno wymaga, jak i rozwija kreatywność i umiejętność radzenia sobie z zadaniami.

10. Ogranicz niejednoznaczność i niepewność

W porządku jest nie wiedzieć wszystkiego. Właściwie jest to zaleta. Oznacza to, że Twoje dziecko ma szansę być zaciekawione i zmotywowane do poszukiwania własnych rozwiązań.

Wskazówka: Bądź cierpliwy, gdy Twoje dziecko popełnia błędy. Zachęć go do dalszego testowania i wypróbowywania swoich pomysłów oraz zadawania pytań i refleksji jako odpowiednich sposobów radzenia sobie z niepewnością.

11. Zachęcaj do wytrwałości

Nauka wytrwałości w wykonywaniu zadań to ważny element rozwoju dla każdego dziecka. A dzieci są bardziej wytrwałe wówczas, kiedy same lub z delikatnymi podpowiedziami rodzica podejmują próby rozwiązania problemu, niż kiedy dorosły przejmuje kontrolę.

Wskazówka: Kiedy Twoje dziecko zмага się z jakimś zadaniem, unikaj dawania mu rozwiązania od razu. Raczej zapewnij je, że nowe rzeczy na początku wydają się trudne, ale z praktyką stają się łatwiejsze. Wspieraj ich, zachęcając do zastanowienia się, dlaczego to, czego do tej pory próbowali, nie zadziałało i wypróbowywania innych rozwiązań.

12. Chwal proces

Chwal dzieci za ich ciężką pracę i wytrwałość, zamiast skupiać się tylko na wynikach i ocenach.

Wskazówka: Chwal wysiłek dziecka (np. „Zauważyłem, że próbowałeś umieścić ten element na tym. To była świetna próba!”). Zamiast komplementować stałe cechy (np. „Jesteś taki mądry!”) lub udzielać ogólnych pozytywnych opinii (mówiąc: „Hej! Dobra robota!”).

Wyobraź sobie dziecko próbujące zbudować zamek z piasku na plaży. Jest sfrustrowane, gdy fale wciąż burzą jej zamek. „To za trudne!” – woła do siedzącego nieopodal taty. Jego tata odpowiada: „To trudne i widzę, że ciężko pracujesz i próbujesz różnych rzeczy, żeby dowiedzieć się, jak chronić swój zamek przed falami. Porozmawiajmy o tym, czego do tej pory próbowałeś, to może jakoś to rozgryziemy.”

Kiedy dziecko z powodzeniem chroni swój zamek przed falami, budując go dalej od linii brzegowej i dodając mu fosę, tata mówi: „Wow, napracowałeś się naprawdę trudno chronić zamek przed falami, zbudowałeś go dalej i dobudowałeś fosę, mimo że nie było to łatwe”, zamiast „Jesteś taki sprytny, wiedziałem, że dasz radę” lub „Dobra robota!”

Radość

Moc radości trwa długo. Badania pokazują, że doświadczanie radości łączy się z pamięcią, uwagą, kreatywnością i motywacją.

Dzieląc się pozytywnymi emocjami i sprawiając, że rozwiązywanie problemów jest zabawą, rodzice mogą wspierać poczucie radości. Dzięki temu dzieci są bardziej skłonne do zapamiętywania i zmotywowane do rozwijania tego, czego się nauczyły..

13. Dziel się pozytywnymi emocjami

Dzieci obserwują i naśladują emocje swoich rodziców, a doświadczenia wspólnych pozytywnych emocji między dzieckiem a rodzicem mają ogromny wpływ na rozwój społeczno-emocjonalny dziecka.*

Wskazówka: nie powstrzymuj się przed wyrażaniem pozytywnych uczuć podczas zabaw ze swoim dzieckiem – uśmiechaj się i śmiej, kiedy tylko możesz! I nie zapomnij o nazwaniu wyrażonych uczuć, aby dzieci mogły nauczyć się nazywać emocje

14. Znajdź entuzjazm

Kiedy rodzice żartobliwie reagują na trudne lub stresujące sytuacje, dzieci uczą się pozytywnie radzić sobie z problemami. Radosne podejście do nauki pomaga dzieciom rozwijać w sobie pozytywne spojrzenia na rzeczywistość.

Wskazówka: używaj humoru, elastyczności i kreatywności jako podejścia do rozwiązywania problemów, z którymi borykasz się Ty i Twoje dziecko.

** Uwaga: W tym artykule skupiamy się na tym, jak rodzice mogą promować radość, ponieważ jest to cecha charakterystyczna dla uczenia się przez zabawę. Nie oznacza to jednak, że należy ukrywać przed dziećmi trudniejsze emocje, takie jak frustracja, smutek czy strach! Dzieci muszą się nauczyć, że wszystkie emocje są ważne, a możliwość obserwowania, jak ich rodzice radzą sobie z emocjami – w tym trudnymi – jest istotna dla rozwoju. Kiedy rodzice pomagają dziecku nazywać emocje i radzić sobie z przytłaczającymi uczuciami, dziecko buduje umiejętności społeczne i emocjonalne, takie jak samoświadomość, empatia i odporność*

Wyobraź sobie dziecko, które przygotowuje się do wyjścia do szkoły. Kiedy nie może znaleźć teczki i pudełka na drugie śniadanie, które mógłby włożyć do torby, jest sfrustrowany, siada na podłodze i mówi mamie, że nie chce już chodzić do szkoły. Jego mama dołącza do niego na podłogę i cierpliwie mówi: „Wiem, że jesteś sfrustrowany. Ja czuję się sfrustrowana, gdy nie mogę znaleźć rzeczy, których potrzebuję. Coś, co mi pomaga, kiedy to się dzieje, to głęboki oddech, a kiedy czuję się gotowa, zamieniam szukanie tego, co zgubiłem, w grę”.

Chcesz spróbować? Kiwa głową i razem biorą głęboki oddech. Potem jego mama szepcze przejętym głosem, wyjaśniając, że hej, są na tajnej misji „Przygotuj się do szkoły”, ustawia dla nich minutnik i okrążają dom, aby znaleźć brakujące przedmioty. Krzyczą „Misja zakończona!” po tym, jak włożyli wszystkie przybory szkolne do torby syna. Tutaj mama pokazuje, jak wykorzystać zabawę i elastyczność jako podejście do rozwiązywania problemu.

15. Dziel się zainteresowaniami i sposobami spędzania wolnego czasu

Jeśli znajdziesz i będziesz realizować wspólne ze swoim dzieckiem zainteresowania, stworzysz więź, dzięki której wzrośnie jego poczucie radości, dumy i dobrego samopoczucia.

Wskazówka: wprowadzaj wspólne zabawy, które powodują radość zarówno Twoją, jak i dla Twojego dziecka. Kiedy Twoje dziecko jest niemowlęciem, może to być zabawa „gdzie jest mama/tata”. Gdy Twoje dziecko będzie starsze, możecie wspólnie zajmować się muzyką, tańcem, grami, sztuką, sportem itp.

Myśli na zakończenie

Nauka wyjaśnia magię, która tkwi w codziennych wspólnych chwilach dzieci i rodziców. Dorosli mogą korzystać z cech uczenia się przez zabawę i sposobów przedstawionych w tym dokumencie, aby odkryć naturalne okazje do radości i nauki w ciągu dnia.

Kiedy lepiej zrozumiemy, co nauka przez zabawę oznacza dla rodziców w różnych kontekstach, i zaangażujemy ich jako partnerów, możemy stworzyć ruch na rzecz uczenia się przez zabawę i radosnego rodzicielstwa. Ruch ten przywraca naturalną radość rodzicielstwa, jednocześnie wspierając dzieci w rozwijaniu szerokiego zakresu umiejętności.

Wiemy, że możliwy jest świat, w którym rodzice i dzieci dzielą się radością związaną z nauką przez zabawę. Biała księga „Nauka przez zabawę & Radosne rodzicielstwo” to tylko pierwszy krok w kierunku naszej misji, której celem jest wzmocnienie pozycji wszystkich rodziców, aby czuli się pewnie i byli inspiracją do angażowania się w naukę przez zabawę w dowolnym miejscu i czasie.

Odnośniki*

Zosh, J. M., Hirsh-Pasek, K., Hopkins, E. J., Jensen, H., Liu, C., Neale, D., Solis, S. L., & Whitebread, D. (2018). Accessing the inaccessible: Redefining play as a spectrum. *Frontiers in Psychology*, 9, 1124.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01124>

Zosh, J., Hopkins, E., Jensen, H., Liu, C., Neale, D., Hirsh-Pasek, K., Solis, S. L. & Whitebread, D. (2017). *Learning through play: A review of the evidence*. LEGO Foundation.

*Ponieważ jest to streszczenie, jest w tekście kilka cytatów w tekście. Pełne treści i obszerną listę referencyjną znajdziesz w *Playful Learning & Joyful Parenting White Paper*